

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/69/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010472
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3120010472.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Dušana Krč-Šeberu a JUDr. Michala Antalu, v trestnej veci proti odsúdenému L. U., nar. XX.X.XXXX v V., trvale bytom P., M. E. XXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 25. augusta 2020, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 21. mája 2020, sp. zn. 6Pp/79/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 21. mája 2020, sp. zn. 6Pp/79/2020, bolo rozhodnuté tak, že podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s použitím § 66 ods. 1, 2 Tr. zák. sa návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietá.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu podal odsúdený sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Odsúdený podanú sťažnosť dodatočne písomne odôvodnil. V odôvodnení sťažnosti poukázal na to, že v prípade prepustenia má kde bývať, má prácu u brata a je platiteľ výživného. Počas celého výkonu trestu odňatia slobody cvičí a cvičenie mu dalo úplne inú sebadisciplínu. V budúcnosti sa chce vyhýbať drogovo závislým osobám a je odhodlaný volať na nich políciu v mene svojej ochrany, čo mal urobiť aj v deň svojho zatknutia. Podľa názoru odsúdeného čas, ktorý strávil vo väzení kvôli drogám (cca 10 rokov), mu bol dostatočným trestom, aby si vo svojom veku uvedomil nesprávnosť svojho konania. Preto odsúdený žiada, aby bolo vyhovené jeho žiadosti a zároveň prosí o podmiennečné prepustenie.

Prokurátor sa po vyhlásení napadnutého uznesenia vzdal práva podať proti nemu sťažnosť.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia o zamietnutí návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ako aj konanie, ktoré predchádzalo tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Na základe preskúmania správnosti konania, predchádzajúceho vydaniu napadnutého uznesenia, krajský súd zistil, že okresný súd postupoval procesne správne, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa pred súdom k svojmu návrhu na podmiennečné prepustenie, ako aj k jeho hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. zák. ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmiennečne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 Tr. zák. a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2 Tr. zák.

Podľa § 67 ods. 1 Tr. zák. osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmiennečne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie každého odsúdeného, krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmiennečne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. V tejto súvislosti považuje krajský súd tiež za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu, na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti výroku samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou odsúdeného, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, podľa ktorých u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, 2 a § 67 ods. 1 Tr. zák. Uvedené ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázaním

dôvodnej možnosti očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V odôvodnení svojho rozhodnutia, na obsah ktorého týmto krajský súd poukazuje v celom rozsahu v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd správne uviedol, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu, avšak nebola kumulatívne u neho splnená podmienka preukázania polepšenia a podmienka v podobe odôvodnenej pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného v prípade jeho prepustenia pred vykonaním celého uloženého trestu odňatia slobody.

Podľa názoru krajského súdu záver okresného súdu o splnení zákonnej podmienky preukázania polepšenia odsúdeného plnením svojich povinností a správaním sa počas výkonu trestu nemá úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. V tejto súvislosti krajský súd považuje za potrebné poukázať na to, že v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. sa posudzuje celá doba výkonu trestu odsúdeného. Už od nástupu výkonu trestu odňatia slobody odsúdeným je cieľom výkonu tohto trestu pôsobiť na odsúdeného v tom smere, aby sa podriadil normám správania. Je potom na odsúdenom, či sa poriadí týmto normám a či podriadenie sa týmto normám je jeho dobrovoľným predsavzatím, alebo ide len o okolnosťami výkonu trestu vynútené podriadenie sa týmto normám. Z hľadiska preukázania polepšenia v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. preto podľa názoru krajského súdu sa vyžaduje, aby odsúdený počas celej doby výkonu trestu dodržiaval ústavný poriadok a normy správania sa. Tu treba zdôrazniť, že súdna prax z hľadiska splnenia podmienky preukázania polepšenia akceptuje možnosť existencie určitých nedostatkov v krátkej dobe po nástupe z dôvodu adaptačných problémov, avšak takéto nedostatky z hľadiska preukázania polepšenia nemožno akceptovať u odsúdených, ktorí majú skúsenosť s podmienkami výkonu trestu. Ak sa teda v prejednávanom prípade počas výkonu trestu zistili nedostatky v správaní sa odsúdeného a v plnení si svojich povinností, s ohľadom aj na to, že odsúdený nie je prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody, nie je podľa názoru krajského súdu možné vyvodiť odôvodnene rozumný záver, že odsúdený plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na to, že podľa skutkových zistení, vyplývajúcich z výsledkov vykonaného dokazovania, odsúdený pre svoje správanie v strednom stupni dňa 28.3.2017, teda po troch rokoch výkonu trestu, musel byť preradený z miernejšej diferenciačnej skupiny „B“ do prísnejšej diferenciačnej skupiny „C“. Z uvedenej skutočnosti podľa názoru krajského súdu nemožno vyvodiť odôvodnený záver, podľa ktorého by odsúdený počas celého doterajšieho výkonu trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie.

Podľa názoru krajského súdu okresný súd správne poukázal aj na to, že odsúdený je opätovne vo výkone trestu odňatia slobody pre spáchanie rovnakej úmyselnej trestnej činnosti. Odsúdený tak zjavne svojím správaním po vykonaní predchádzajúceho trestu odňatia slobody preukázal, že predchádzajúci výkon trestu odňatia slobody u neho vôbec nesplnil svoj výchovný účel a viesť ho k tomu, aby viedol riadny život v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák., čo bolo nepochybne brané do úvahy súdom aj pri ukladaní trestu, ktorý v súčasnosti vykonáva. Nie zanedbateľnou okolnosťou v tomto smere je aj skutočnosť, že odsúdenému v minulosti bolo už poskytnuté dobrodennie v podobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, kedy odsúdený nepochybne verbálne prezentoval svoju nápravu, a to, že bude viesť už len riadny život. Svojím následným konaním, na ktorom nemá ingerenciu žiadna zo zložiek štátnej moci, však preukázal, že na jeho tvrdenia sa nedá spoľahnúť. Preto odsúdený svojimi vyjadreniami a argumentáciou nepresvedčil ani krajský súd o tom, že v budúcnosti možno od neho očakávať, že bude viesť riadny život.

V tejto súvislosti opakovane považuje krajský súd za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska účelu trestu pri recidíve odsúdeného, ktorý je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u neho došlo k opakovanému spáchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody, ktorý ho v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. mal viesť k vedeniu riadneho života, na rozdiel od osôb, ktoré sú vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, u ktorých vystupuje do popredia výchovná zložka trestu. Zo skutočnosti, že odsúdený je opätovne vo výkone trestu odňatia slobody pre rovnakú úmyselnú trestnú činnosť, navyše rovnakého charakteru a závažnejšiu, než v predchádzajúcom prípade, logicky vyplýva, že ani predchádzajúca najprísnejšia forma trestu (výkon trestu odňatia slobody) odsúdeného zrejme neodradila od následného porušovania záujmov chránených Trestným zákonom úmyselnou formou, čo svedčí o pretrvávajúcej zjavnej neúčty

odsúdeného k týmto chráneným hodnotám aj napriek jeho osobnej skúsenosti s výkonom trestu odňatia slobody.

S poukazom na pozitívne zistenie nedostatkov v správaní sa odsúdeného počas aktuálneho výkonu trestu odňatia slobody a zistenie recidívy úmyselnej trestnej činnosti, trestanej nepodmienečným trestom odňatia slobody pred súčasným výkonom trestu, krajský súd sa stotožnil so správnosťou záveru okresného súdu o nesplnení zákonných podmienok pre jeho podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 66 ods. 1 Tr. zák.

S poukazom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného proti napadnutému uzneseniu okresného súdu nie je dôvodná. Preto podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.